

התעוררות של כל הסודות העליונים. והוא נסתר. לפעמים נסתר, לפעמים גלוי, ואף על גב שלא התגלה כלל. והתעוררות העליה של הנשיקות תלויים בו. ומתוך שהוא נסתר, ראשית התשפחת היא בדרך נסתר.

ואם בו תלויים, מה רוצה יעקב כאן, שהרי בו תלויות הנשיקות? אלא ודאי כך הוא. ישקני, אותו הנסתר למעלה. ובמה? באותה המרכבה (מנורה) העליונה שכל הגונים תלויים ומתחברים בה. וזהו יעקב, כמו שאמרנו, דבקות להדבק במלך בפניו שלו הוא. ועל זה כתוב מנשיקות פיהו.

כי טובים דודיך, חזר לשמש שמאיר ללבנה מתוך האור של אותן מנורות עליונות, והוא נוטל את האור של כלם ומאיר ללבנה. ואותם נרות (נשיקות) עליונים, והוא נוטל האור של כלם ומאיר ללבנה. ואותם הנרות שמזדווגים בו, מאיזה מקום מאירים? חזר ואמר מיין, מאותו זין המשמר, מאותו זין שהוא שמחת כל השמחות. ומיהו אותו הזין שנותן חיים ושמחה לכל? זה אלהים חיים, זין שנותן חיים וחדוה לכל.

עוד מיין - מאותו שם שנקרא יהו"ה. זהו זין של שמחה, של אהבה, של רחמים, ומזה כלם מאירים ושמחים. באו החברים ונשקוהו בראשו. (בשהגיעו אל רבי שמעון, סדרו הדברים לפניו).

בכה רבי שמעון ואמר, ידעתי ודאי שרוח קדושה עליונה מכשפשת (מנצחת) בכם. אשרי הדור הזה, שהרי לא יהיה בדור הזה עד שיבא מלך המשיח,

מניה נהירו חד דקיק סתים, דלא אתגלי בר בחד שביל דקיק דאתפשט מגויה, ואיהו נהירו דנהיר לכלא. ודא אתערו דכל רזין עלאין. ואיהו סתים. לזמנין סתים, לזמנין אתגליא. ואף על גב דלא אתגליא כלל. ואתערו דסליקו דנשיקין ביה תליין. ומגו דאיהו סתים, שירותא דתושפחתא בארח סתים איהו.

ואי ביה תליין מה בעי יעקב הכא, דהא ביה תליין נשיקין. אלא ודאי הכי הוא. ישקני,

ההוא דסתים לעילא. ובמה. (דף קמ"ו ע"א) ביה הוא רתיכא (ג"א בוצינא) עלאה, דכל גוונין תליין ומתחברין ביה. והאי איהו יעקב. כמה דאמרינן, דביקותא לאתדבקא במלפא בכרא דיליה הוא. ועל דא כתיב (שיר השירים א) מנשיקות פיהו.

כי טובים דודיך, אהדר לגבי שמשא, דאנהיר לה לסיהרא, מגו נהירו דאינון בוצינין עלאין, ואיהו נוטיל נהורא דכלהו, ואנהיר לסיהרא. ואינון בוצינין (ג"א נשיקין) עלאין, ואיהו נוטיל נהורא דכלהו, ואנהיר לסיהרא ואינון בוצינין דמזדווגין ביה, מאן אתר נהרין. הדר ואמר מיין, מההוא זין דמנטרא, מההוא זין דאיהו חדוה דכל חדוון. ומאן איהו ההוא זין, דיהיב חיים וחדוה לכלא. דא אלהים חיים, זין, דיהיב חיים וחדוה לכלא.

הו מיין, מההוא שמא דאקרי יהו"ה, דא איהו זין דחדוה דרחימו דרחמי, ומן דא פלהו נהירין וחדאן. אתו חבריא ונשיקו ליה ברישיה. (פר מטו לגבי רבי שמעון סדרו מילין קמיה).

בכה רבי שמעון, ואמר, ידענא ודאי דרוחא קדישא עלאה קא מכשפשא (ר"א מנצחא) בכו, זכאה דרא דא, דהא לא

א

שְׁהָרִי הַתּוֹרָה חוֹזֶרֶת לִישָׁנָה.
אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתְּם.
רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, פְּסוּק זֶה
פֶּרֶשׁוּהוּ, וְסוּדוֹת שְׁלוֹ הָרִי נֹאמְרוּ.
אָבֶל (פֶּשֶׁט) סוּד הַפְּתוּב כֶּף לְמִדְנֹו,
וְהַפְּסוּקִים קָשִׁים, שְׁאֵם הֵם בְּסוּד
שְׁלֹמֹטָה - קָשִׁים זֶה עַל זֶה, וְאִם
הֵם בְּסוּד שְׁלֹמֶעֱלָה - אֵינָם בְּאוּר.
(אֵלָא כֶּף הוּא) דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה - יָפֵה. תִּקְחוּ אֶת
תְּרוּמָתִי - קָשָׁה. וְזֹאת הַתְּרוּמָה
אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתְּם - קָשָׁה, וְזֶה
(וְדָא) הַכֹּל, מַעֲלָה וּמִטָּה פְּאָחַד.

אֵלָא כֶּף הוּא: וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה
- מִי? בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מֵאֵת כָּל אִישׁ
- אֵלֶּה מְלֹאכִים עֲלִיּוֹנִים לְמַעֲלָה,
מִשׁוּם שְׁעֲלִיָּהֶם הִיא תְרוּמָה,
הֶרְמָה שֶׁהֵם מְרִימִים אוֹתָהּ תָּמִיד
לְמִלְךָ הָעֲלִיּוֹן, שְׁהָרִי הֵם מַעֲלִים
אוֹתָהּ תָּמִיד לְמִלְךָ הָעֲלִיּוֹן.
וּכְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל צְדִיקִים, הֵם לוֹקְחִים
אוֹתָהּ מֵהֶם וּמוֹרִידִים אוֹתָהּ
לְמִטָּה. זֶהוּ שְׁכָתוּב מֵאֵת כָּל אִישׁ
אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ. וּמִי הֵם? אוֹתָם
הָאֶרְבָּעָה שֶׁהֲרִימוּ אוֹתָהּ לְמַעֲלָה,
שְׁאוֹתוֹ לֵב הַתְּרַצָּה בָּהֶם. וְאוֹתָהּ
תְּרוּמָה הִיא זְקוּפָה עֲלֵיהֶם.

וְאֵף עַל גֵּב שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת עֲלֵיהֶם
וּמִנְחַת עַל גְּבֵיהֶם - תִּקְחוּ, תִּקְחוּ
אוֹתָהּ מֵהֶם לְהוֹרִידָהּ לְמִטָּה.
וּבַמָּה? בְּזִמְנֵי הַזֶּה - בְּאוֹתָם
מַעֲשִׂים כְּשָׂרִים, בְּתַפְלוֹת
וּבְכַבְּשׁוֹת, לַעֲשׂוֹת מַצּוֹת
הַתּוֹרָה. בְּאוֹתוֹ זִמְנֵי - בְּאוֹתָם
גְּוִנִים הַנְּרָאִים לְמִטָּה כְּמוֹ
שְׁלֹמֶעֱלָה, בְּאוֹתָן עֲבוֹדוֹת (אֲחֵרוֹת).
וְאוֹתָם גְּוִנִים מוֹשְׁכִים לְמִטָּה
אוֹתָהּ הַתְּרוּמָה, וּמִנְצָחִים הַגְּוִנִים
שְׁלֹמֶטָה אֶת אוֹתָם הַגְּוִנִים
שְׁלֹמֶעֱלָה, וּמוֹשְׁכִים אוֹתָם

אֵלֶּיךָ, לְגוֹוִנֵי עֲלָיִן, וְעֵיילִין אֵלֶּיךָ, וְאֵתְעִבִּידוּ אֵלֶיךָ גּוֹפָא

יְהֵא כְּדָרָא דָא, עַד זְמַנָּא דִּיִּתִּי מְלָפָא מְשִׁיחָא.
דְּהָא אוּרִייתָא אַתְהִדְרַת לְעַתִּיקוּתָהָא. זְפֵאִין
אֵינּוֹן צְדִיקָא בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתְּם. (שְׁמוֹת כה)

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הָאִי קָרָא אוּקְמוּהָ,
וְרִזִּין דִּילִיָּה הָא אַתְמַר. אָבֶל (פֶּשֶׁטָא) רְזָא דְקָרָא
הָכִי אוּלִיפְנָא, וְקִשְׁיִין קָרָאִי, דְּאִי אֵינּוֹן בְּרִזָּא
דְּלַתְתָּא קִשְׁיִין אַהֲדָדִי. וְאִי בְּרִזָּא דְלַעֲלִיא לְאוּ
אֵינּוֹן בְּנֵהִירוּ. (אֵלָא הָכִי הוּא) דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה שְׁפִיר. תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי
קָשָׁא. וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתְּם
קָשָׁא וְדָא (כ"א וְדָא) כְּלָא, עֵילָא וְתַתָּא פְּחָדָא.

אֵלָא הָכִי אִיהוּ, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה. מָאֵן. בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. מֵאֵת כָּל אִישׁ: אֵלֶיךָ מְלֹאכִין
עֲלָיִן לְעֵילָא, בְּגִין דְּעֲלִיָּהוֹן אִיהִי תְרוּמָה,
אַרְמוּתָא דְּאֵינּוֹן אָרִימוּ לָהּ תְּדִיר לְגַבֵּי מְלָפָא
עֲלָאָה דְּהָא אֵינּוֹן סְלִקִין לָהּ תְּדִיר, לְגַבֵּי
מְלָפָא עֲלָאָה. וְכַד יִשְׂרָאֵל זְפֵאִין, אֵינּוֹן נְטִלִין
לָהּ מִנְיָיָהוּ, וְנַחְתִּין לָהּ לְתַתָּא, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב, מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ.
וּמָאֵן אֵינּוֹן. אֵינּוֹן אֶרְבַּע דְּאָרִימוּ לָהּ לְעֵילָא.
דְּהֵוּא לֵב אַתְרַעֲי בְּהוּ. וְהֵיא תְרוּמָה. אִיהִי
זְקָפָא עֲלֵיָּהוּ.

וְאֵף עַל גֵּב דְּאִיהִי קִימָא עֲלֵיָּהוּ, וּמִנְחָא
עַל גְּבֵיָּהוּ. תִּקְחוּ: תְּסִבּוֹן לָהּ מִנְיָיָהוּ
לְנַחְתָּהָ לְתַתָּא. וּבַמָּה. בְּזְמַנָּא דָא, בְּאֵינּוֹן
עוֹבְדִין דְּכְשָׂרָאן, בְּצִלּוֹתִין וּבְכַבְּעוֹתִין, לְמַעַבְד
פְּקוּדֵי אוּרִייתָא. בְּהֵוּא זְמַנָּא, בְּאֵינּוֹן
גְּוִנִין דְּאַתְחִזִּין לְתַתָּא כְּגוּוֹנָא דְלַעֲלִיא,
בְּאֵינּוֹן פּוּלְחָנִין (אֲחֵרִין) וְאֵינּוֹן גְּוִנִין אֲמִשְׁכָּאן
לְתַתָּא הֵוּא אַרְמוּתָא, וְנַצְחֵן גְּוִנִין דְּלַתְתָּא,
לְאֵינּוֹן גְּוִנִין דְּלַעֲלִיא, וּמִשְׁכִּין לֹון גְּוִנִין
אֵלֶיךָ, לְגוּוִנֵי עֲלָיִן, וְעֵיילִין אֵלֶיךָ, וְאֵתְעִבִּידוּ אֵלֶיךָ גּוֹפָא